

לכָב
 וזה כְּכֹם הַטְמֵא בְּשָׂרֶצֶת הַשְּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ הַזּוֹלֶד וְהַעֲכָר
 וְהַעֲבָר לְמִינְחָה וְהַאֲנָקָה וְהַכְּזָבָה וְהַלְּכָנָה וְהַזּוֹמֶט וְהַתְּנוּשָׁה אֲלֵה הַטְמֵאִים
 כְּכֹם בְּכָל הַשְּׁرֶצֶת כְּלֵי הַגְּנַעַי בְּהַמִּתְמָמָה יְטֵמָא עַד הַעֲרָב וְכָל אֲשֶׁר יִפְלֶל
 עַל כָּיו מִוּהָם בְּמִתְמָמָה יְטֵמָא מִכָּל כָּלֵי עַזְזָב או בָּגָד או עַור או שִׁקְרָב כָּל כָּלֵי
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכְלָאָכָה בְּהַמִּתְמָמָה בְּמִים יִבָּא וְטֵמָא עַד הַעֲרָב וְעַהֲרָה וְכָל כָּלֵי
 זָהָר עַשְׂרֵי אֲשֶׁר יִפְלֶל מִוּהָם אֶל תּוֹכוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּתוּכוֹ יְטֵמָא וְאֵתוֹ תְּשֻׁבָּרוּ
 מִכָּל הַאֲכָל אֲשֶׁר יִאֲכָל אֲשֶׁר יִבָּא עַל כָּיו מִים יְטֵמָא וְכָל מִשְׁקָה אֲשֶׁר
 יִשְׂתַּחַת בְּכָל כָּלֵי יְטֵמָא וְכָל אֲשֶׁר יִפְלֶל מִגְּבָלָתָם עַל כָּיו יְטֵמָא רְגָנוֹר
 וְכִירִיפָה יִתְצַחֵן טְמֵאִים הַמִּתְמָמָה וְעַמְמֵאִים יִהְיוּ כְּכֹם אֶרְךְ מִיעַן וּבָור מִקוֹּדֶה מִים
 יִהְיֶה טָהוֹר וְגַעַן בְּגַבְלָתָם יְטֵמָא וְכִי יִפְלֶל מִגְּבָלָתָם עַל כָּל זָרָע זָרוּעַ אֲשֶׁר
 יִזְרָעַ עַהֲרָה הוּא וְכִי יִתְנַצֵּן מִים עַל זָרָע זָרוּעַ נִפְלֵל מִגְּבָלָתָם עַל כָּיו טְמֵא דָהָר
 כְּכֹם וְכִי יִמְוֹת מִן הַבָּהָמוֹת אֲשֶׁר הִיא כְּכֹם לְאַכְלָה הַגְּנַעַי
 בְּגַבְלָתָה יְטֵמָא עַד הַעֲרָב וְהַאֲכָל מִגְּבָלָתָה יִכְבֶּס בְּגַדְיוֹ וְעַמְמֵא עַד
 הַעֲרָב וְהַגְּנַעַי אֶת גַּבְלָתָה יִכְבֶּס בְּגַדְיוֹ וְעַמְמֵא עַד הַעֲרָב וְכָל הַשְּׁרֶצֶת
 הַשְּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ שְׁקָצָה הוּא לֹא יִאֲכָל כָּל הַוּלָר עַל גְּזֹוֹן וְכָל הַוּלָר עַל
 אַרְבָּע עַד כָּל מְרֻבָּה רָגְלִים כָּל הַשְּׁרֶצֶת הַשְּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ לֹא תַאֲכִלוּ
 כִּי שְׁקָצָה הַמִּתְמָמָה אֶל תַּעֲרִיצוּ אֶת נִפְשְׁתִּיכְמָבָב בְּכָל הַשְּׁרֶצֶת הַשְּׁרֶצֶת וְלֹא תַּטְמִאוּ
 בְּהַמִּתְמָמָה בְּמַמְּלָא כִּי אַנְּיִהְיוֹ אֱלֹהִיכְמָבָב וְהַתְּקִדְשָׁתָם וְהַיִּתְמָמָב קְדוּשִׁים כִּי
 קְדוּשָׁ אַנְּיִ וְלֹא תַּטְמִאוּ אֶת נִפְשְׁתִּיכְמָבָב בְּכָל הַשְּׁרֶצֶת הַרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ
 כִּי אַנְּיִ יְהֹוָה הַמָּעֵלָה אֶתְכָּם מִזְרָחָה מִצְרָיִם לְהִיא כְּכֹם לְאַלְדִּים
 וְהַיִּתְמָמָה קְדוּשִׁים כִּי קְדוּשָׁ אַנְּיִ זֹאת תּוֹרַת הַבָּהָמוֹת וְהַעֲוֹף וְכָל נִפְשָׁתָ
 הַזְּדִיָּה הַרְמִישׁת בְּמִים וְכָל נִפְשָׁתָ הַשְּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ לְהַבְּדִיל בּוּין
 הַטְמֵא וּבּוּין הַטָּהוֹר וּבּוּין הַזְּדִיָּה הַגְּאַכְלָה וּבּוּין הַזְּדִיָּה אֲשֶׁר כֹּא
 תַּאֲכִל

וַיַּדְבֵּר יְהֹוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר אֲשֶׁר כִּי
 תָּזְרִיעַ וַיָּלֹהֶה זָכָר וְעַמְמֵאָה שְׁבָעָה יְמִים כִּי מִי גַּדְתָּ דָוֹתָה הַטְמֵא וְבִיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי יִכּוֹל בְּשִׁיר עַרְכָּתוֹ וְשִׁכְלָעִים יוֹם וְשִׁכְלָעִת יְמִים תַּעֲבֵב בְּדִמְיִ
 טָהָרָה בְּכָל קְדוּשָׁ לֹא תָּגַע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָּבָא עַד מִכְלָאָת יְמִי
 נְהָרָה וְאֵם נְקַבָּה תְּלָדָה וְעַמְמֵאָה שְׁבָעָה יְמִים גַּדְתָּה וְעַשְׁעִים יוֹם וְשִׁעְתָּה
 יְמִים תַּשְׁבַּע עַל דָּמֵי נְהָרָה וּבְמִלְאָת יְמִי טָהָרָה כְּבָן או לְבָת תְּבִיא

כבש בן עינתו לכעלה ובן יונת או תר לזרעאת אל פתוח האלמיועדר אל הכהן והקריבו לפניהם יהוה וכפר עליה וטהרה מזiker דמייה את תורה הילדה לזכר או לנתקה ואם לא תמצא ידה דרי שדה ולקזזה שתי תרים או עני בני יונה אוזר לכעלה ואוזר להזעאת וכפר עליה הכהן וטהרה וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי יהיה בעור בשרו שעת או ספוזת או בהרת והיה בעור בערו לגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אוזד מבני הכהנים וראה הכהן את הנגע בעור הבשר וועיר בגע הפר לבן ומראה הנגע עמוק מעור בערו גע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו ואם בהרת לבנה הוא בעור בערו ועומק אין מראה מן העור וועירה לא הפר לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים וראהו הכהן ביום השבעיעי ויהלך הנגע עמוד בעינו לא פשה הנגע בעור והסיגירו הכהן שבעת ימים שניית וראה הכהן אותו ביום השבעיעי עיטה והנה כהה הנגע ולא פעה הנגע בעור וטהרו הכהן מוספוזת הוא וכבש בגדיו וטהר ואם פעה תפעה המספוזת בעור אזרוי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה עיטה אל הכהן וראה הכהן והנה פעה המספוזת בעור וטמאו

הכהן צרעת הוא

גע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה הכהן והנה שעת לבנה בעור והיא הפכה עיר לבן ומוציאת בער זיין בשעת צרעת יוונת הוא בעור בערו וטמאו הכהן לא יסגורנו כי טמא הוא ואם פרוץ תפרוץ הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בערו וטהר את הנגע כל הפר לבן טהור הוא ובימים הרואות בו בשער זיין טמא וראה הכהן את הבשר הזיין וטמאו הבשר הזיין טמא הוא צרעת הוא או כי יעובי הבשר הזיין ולהפר לבן ובא אל הכהן וראהו הכהן והנה נהפר הנגע לבן וטהר הכהן את דגגע טהור הוא

ובעיר כי יהיה בו בערו עזין וגרפה והיה במקום העזין שעת לבנה או בהרת לבנה ארמדמת וראה אל הכהן וראה הכהן והנה מראה